

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

NÄR KUNGEN KOMMER ÅTER

Uppenbarelseboken 19:11-21 • Predikan G8B 2025-04-13 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

Det finns en beundransvärd förening av olika excellenser i Jesus Kristus. Lejonet och lammet, fastän mycket olika varelser, har ändå var och en sina egna särskilda förträffligheter. Lejonet utmärker sig i styrka och i majestätet av sitt utseende och sin röst; lammet utmärker sig i mildhet och tålamod, förutom dess utmärkta natur som en skapelse god för föda och som ger det som är passande för våra kläder och lämpligt att offras till Gud. Men vi ser att Kristus i texten jämförs med båda, eftersom de olika excellenserna hos båda underbart förenas i honom.

//There is an admirable conjunction of diverse excellencies in Jesus Christ. The lion and the lamb, though very diverse kinds of creatures, yet have each their peculiar excellencies. The lion excels in strength, and in the majesty of his appearance and voice: the lamb excels in meekness and patience, besides the excellent nature of the creature as good for food, and yielding that which is fit for our clothing and being suitable to be offered in sacrifice to God. But we see that Christ is in the text compared to both, because the diverse excellencies of both wonderfully meet in him.

Så säger Jonathan Edwards i en predikan för mer än 250 år sedan utifrån Uppenbarelseboken 5:5-6. En av hans huvudpoänger är att Jesus förenar i en person vad ingen annan kan. Han har både lejonlik styrka och lammlig mildhet. När vi ser att Jesus så förunderligt förenar alla dessa egenskaper som ingen annan så formas en tanke i oss att Jesus inte bara är vägen till Fadern; att han inte bara är ett medel för oss att komma till något annat, utan att han i sin härlighet också är det högsta målet för allt vi någonsin kan längta efter.

I andra delen av sin predikan lägger Edwards fram sju stycken ”beundransvärda föreningar” av excellenser som inte är möjligt någon annanstans än i Kristus. Det är för bra för att jag inte ska nämna dem för er. Hos Kristus och bara hos Kristus förenas,

1. Oändlig härlighet och den djupaste ödmjukhet.
2. Oändligt majestät och enastående mildhet.
3. Djupaste vördnad inför Gud, och jämlikhet med Gud.
4. Oändlig värdighet av det goda, och det största tålamod under lidanden av ondska.
5. En överflödande anda av lydnad, och högsta herravälde över himmel och jord.
6. Absolut suveränitet, och fullkomlig undergivenhet.
7. Självtillräcklighet och ett fullständigt förtroende och tillit till Gud.

- //1. Infinite glory, and lowest humility;
2. Infinite majesty, and transcendent meekness;
3. Deepest reverence toward God, and equality with God;

4. Infinite worthiness of good, and the greatest patience under sufferings of evil;
5. An exceeding spirit of obedience, with supreme dominion over heaven and earth;
6. Absolute sovereignty, and perfect resignation;
7. Self-sufficiency, and an entire trust and reliance on God.

Det finns hos Kristus en skönhet som vi inte kan njuta någon annanstans. Han är inte bara svaret på hur vi kan bli fria från syndens fördömmelse, utan han – och bara han – är den som kan tillfredsställa vår själs djupaste längtan.

Traditionellt talar man om Kristi tre *ämbeten* (*offices*): som *präst*, *kung* och *profet*. Han utför *profetämbetet* genom att han uppenbarar Guds vilja och han utför *prästämbetet* genom att han frambär sig själv som offer för att försona oss med Gud. Dessa två ämbeten tror jag att evangeliskt kristna fortfarande är ganska bekanta med. Däremot det tredje ämbetet, ämbetet som *kung*, är något jag mer sällan hör talas om. Det innebär att han vinner åt sig ett folk, som han leder och försvarar, och att han begränsar och besestrar sina och våra fiender (WSC, Q. 26).

Det är vad vi ser i vår text. Här är hans andra advent, hans andra ankomst. Och då kommer han som kung.

Historiens klimax

Det går inte att betona tillräckligt vilket klimax den här händelsen innebär. Hela den mänskliga historien pekar mot den här händelsen. Det här är alltings kulmen. Ända sedan Gud skapade universum har historien varit riktad mot just detta. Jag läste någonstans att det finns 1527 gammaltestamentliga textavsnitt som anspelar på den här händelsen. Och Nya testamentet i sin helhet består av ungefär 8000 verser. 330 av dessa, det vill säga, var 25:e vers talar uttryckligen om Jesu andra ankomst. Faktum är att förutom temat som handlar om tro så talas inget i Nya testamentet om så ofta som Jesu andra ankomst. För varje gång som Jesu första ankomst nämns så nämns Jesu andra ankomst åtta gånger. Herren Jesus själv talar om sin andra ankomst 21 gånger och över 50 gånger uppmanas vi att vara redo för denna monumentala händelse.

Så när vi nu kommer till den här händelsen i det Uppenbarelsebokens 19:e kapitel, när himlen öppnas och han som kallas ”Trofast och Sann” kommer ridande på en vit häst, är Uppenbarelsebokens och historiens klimax. Den är en händelse som har föregåtts av ett obeskrivligt lidande. Om och om igen har vi sett plågor och katastrofer. Dessutom har vi fått stifta bekanskap med draken, som kallas djävul och Satan och rasar mot Guds barn. Därefter träder två odjur fram och det står att hela jorden greps av beundran för odjuret och man tillbad odjuret och draken. Ett par kapitel senare får vi se en stor sköka träda fram som återigen förleder hela jorden.

Det lidande som Guds folk får utstå är sannerligen obeskrivligt. Ibland får vi höra hur de vändas och ropar hur länge det ska pågå. De hånas och förtalas. De marginaliseras och terroriseras. Mängder och åter mängder dödas för sin tros skull. Så vilket lidande vi än bär på i detta rum, så ryms det i det lidande som dessa kristna lever i. Trycket på dem – både det inre trycket och det yttre trycket – bara ökar och ökar. De plågas fysiskt. De tvivlar. De mattas. De undrar vad som är sant. Så vad du än bär på – du kanske lider fysiskt, eller du kanske oroar dig för vad som ska hända, du kanske förlorat ditt arbete, du kanske inte får pengarna att räcka, du kanske oroar dig för vad som ska hända dina barn, du kanske upplever

slitningar i relationen till någon som står nära. Du kanske har blivit sviken och sårad. Du kanske blir mobbad. Du kanske kämpar med ångest eller själslig smärta – vilket lidande du än bär på så ryms det i Uppenbarelseboken.

Så kommer vi in i det nittonde kapitlet och får se himlen öppnas och Herren Jesu Kristi andra advent. Hela historiens klimax. Det liknar ingenting vi sett förut. Det är utan tvekan samma person vi läser om i evangelierna men det är också en mycket annorlunda bild vi får se nu, i jämförelse med när han red in i Jerusalem i ringhet på en åsna.

Då kom han, inte för att bli betjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många. Nu kommer han som universums Allhärskare, den yttersta kungen som krossar sina fiender och upprättar sitt eviga rike.

Nu går vi in i texten. Jag delar upp den i sju punkter. Först ska vi ställa oss frågan om vem det är som kommer. Som svar ska vi titta på den kommande kungen under sex rubriker och sedan ska vi på slutet ställa frågan vad det betyder för oss idag. Så – vem är det som kommer?

I. TROFAST OCH SANN

För det första: han är trofast och sann.

Det första vi ser i vers 11 är att himlen öppnas. Det är ett svar på den urgamla bönen i Jesajas 64:e kapitel, som jag själv bett så många gånger,

Jesaja 64:1-2 (SFB-15)

1 O, att du lät himlen rämna och kom hit ner, så att bergen skakade inför dig, 2 som när eld antänder ris och elden får vattnet att sjuda, så att ditt namn blir känt för dina ovänner och hednafolken darrar för dig.

Det är precis vad vi ser nu. Himlen rämnar och människosonen kommer ner, så att bergen skakar inför honom. Men nu kommer han inte ridande på en åsna. Inte heller är det ett lamm Johannes ser, som han såg tidigare i bokens inledning. Nu är det en vit häst, och ridande på hästen är Messias, Allhärskaren.

Vi ska återkomma till symboliken kring den vita hästen. Mer intressant just nu är vem det är som rider på den. Han heter ”Trofast och Sann”. Du minns att detta med namn är viktigt. Det är en genomgående tanke genom hela den bibliska historien att en persons namn säger något om hans eller hennes karaktär. Det är inte bara en etikett, en sorts bokstavskombination som används för att syfta till en särskild individ, det säger något om vem han eller hon *är*. Det finns också ett antal exempel på personer som vid viktiga händelser i sina liv har fått nya namn, som förklarar deras nya syfte.

Här sägs det alltså att ryttaren på den vita hästen heter ”trofast och sann”. Det är ett mycket passande namn. I kapitel 3:14 kallas han för ”Amen, det trovärdiga och sanna vittnet”, och i den sjunde versen i samma kapitel kallas han för ”helig och sann”. Han är trovärdig och sann. Han håller fast vid sina löften, trofast i allt vad han gör. Det han säger att han ska göra, det hör han. Det är han ensam om, därför att ingen annan vet allt och ingen annan är mäktig att verkställa allt. Men det är han. Han är trofasthet och sannfärdighet (truthfulness) personifierad.

Detta namn är en stark kontrast mot alla lögnare som härjat hittills i Uppenbarelseboken, och som för all del härjar idag. Satan, som är åklagaren, en lögnare och splittrare, odjuret Antikrist som skryter, hycklar och bedrar och den falska profeten som förleder och duperar. Dessutom är världen full av falska tillbedjare. Den sista tiden tycks i stor omfattning präglas av lögn, förtal och bedrägeri och den förvirring som följer av allt detta. Men när Kristus kommer är han helt annorlunda: han är trofast och sann.

II. GUDS ORD

För det andra: han är Guds ord. Han uppenbarar för oss vem Gud är. Ett annat namn på honom i texten här finns i vers 13, där det står att ”hans namn är ’Guds Ord’”. Här är det ingen tvekan om vem det handlar om. Det är han som omtalas i de första verserna i Johannesevangeliet,

Johannesevangeliet 1:14 (SFB-14)

14 Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern.

Detta är Jesus Kristus, Guds enfödde son.

Ett av hans många namn är Guds Ord, eftersom han är den fulla uppenbarelsen av vem Gud är. Han är sann Gud av sann Gud, av samma väsen som Fadern. Det är genom honom vi hör Gud tala och ser Gud handla. Han är Guds Ord. Han kommunicerar Gud.

III. ETT NAMN SOM INGEN KÄNNER

För det tredje: han har ett namn som ingen känner. Eftersom han är den fulla uppenbarelsen av vem Gud är, är det säkraste vi kan säga om honom att han är ofattbar. Vårt språk kan inte omfatta eller beskriva honom. Han är större än allt och bortom allt. Han är annorlunda allt vi känner till. Han är i en kategori för sig själv. Det finns inget vi kan peka på och säga ”sådan är han”, eftersom det inte finns något som liknar honom. Han är uttömlig, oändlig. Det är därför det står i vers 12 att det var ett namn skrivet på honom som ingen känner utom han själv. Vi kommer att tillbringa evigheten att utforska djupen i hans person utan att se någon ände. När vi ställer oss frågan vem han egentligen är, är det en av få frågor vi aldrig kommer att få ett uttömmande svar på. Vi kan tillbringa evigheten med att utforska varje liten subatomär partikel i hela skapelsen och kunna förklara fysiska och kemiska samband som just nu är helt okända för oss. Men vi kommer aldrig att veta allt om honom. Det kommer alltid att finnas mer att se, mer att lära, mer att njuta.

IV. RÄTTFÄRDIG DOMARE

För det fjärde: han han är en rättfärdig domare. Vers 11 säger att han ”dömer ... i rättfärdighet.”

I sin första ankomst kom han för att utge sig själv och lida och dö på ett kors, men här kommer han som domare. När han kom för första gången ställdes han inför rätta av onda och lögnaktiga män. De ropade efter hans blod och de dömde honom orättfärdigt. Men när han kommer för andra gången är det han som ska döma de onda och lögnaktiga. Men när han dömer kommer det ske i fullkomlig rättvisa.

Ser allt och vet allt, vers 12

Den tolfte versen säger att hans ögon var som eldslågor. Det finns inget som undgår hans genomträngande blick. Han ser allt och vet allt. När han faller sina domar har han alla fakta på bordet. Det finns inget hyckleri som kan lura honom.

När han kom för första gången blänkte hans ögon av medlidande, ömhet och glädje när han samlade barnen runt sig, när han räckte ut sina händer till de fattiga och lidande. Han ögon glödde av medlidande när de med en enda blick krossade Petrus hjärta och fick honom att gråta bittert. Han ögon var fyllda av tårar när han såg på Jerusalem och grät.

Men det kommer också en dag då samma ögon ska blixtra som av eld och genomtränga varje mörk vrå i den mänskliga själen. Han ska se bakom varje mask och varje fasad. Han sade själv i Luk 12:3 att

Lukasevangeliet 12:2-3 (SFB-15)

2 Det finns inget dolt som inte ska uppenbaras, och inget gömt som inte ska bli känt. 3 Därför ska allt som ni sagt i mörkret höras i ljuset, och det som ni viskat i örat i enrum ska ropas ut på taken.

Lögnen, hyckleriet och förvirringen kommer att tillta. Det kommer inte att bli bättre; det kommer bara att bli värre, fram tills den dag då han kommer åter. Den dagen ska bli en sanningens dag. Det som viskats i enrum kommer att ropas ut på taken. Han kommer som en rättfärdig domare, och han kommer att fälla rättfärdiga domar.

V. RÄTTFÄRDIG STRIDSMAN

Men han kommer inte bara att fälla rättfärdiga domar, han kommer också att verkställa dem. Han kommer inte att sitta isolerad bakom skranket och vifta med en klubba och sedan skicka iväg förbrytarna till någon annan att verkställa domarna. Det leder oss in på den femte punkten där vi ser att han kommer som en rättfärdig stridsman.

Strider i rättfärdighet, vers 11

Den elfte versen säger inte bara att han dömer utan att han också strider i rättfärdighet. Det här är en annorlunda bild än vad vi är vana vid. Vid hans första ankomst vände vi oss vid att se honom betjäna de svaga, att ge mat till de hungriga, hela de sjuka, kasta ut demoner från de besatta och ge frid till tyngda hjärtan. Vi hörde honom inbjuda alla som var tyngda av bördor så skulle han ge dem vila. Men nu kommer han med ett annat uppdrag. Nu kommer han för att leda ett krig.

Det här är förstås inget nytt för honom. I Gamla testamentet, vid Röda havet, i Andra Mosebokens femtonde kapitel står det i den tredje versen att "Herren är en stridsman" (2 Mos 15:3). Under årtusenden har han sett hur ondskan fått härja, hur människor förgripit sig på varandra, hur de hånat, föraktat och gjort uppror mot honom och hur de förkastat hans eget blod som rann för vår skull på korset. Men nu har det blivit dags att göra upp med ondskan en gång för alla. Här kommer svaret på alla förtrycktas förtvylade böner. På den våldtagna kvinnans rop. På det utnyttjade barnets tysta gråt och självförakt.

Iklädd mantel droppad i blod, vers 13

Och han är, som sagt, inte en isolerad domare som förkunnar domen och sedan drar sig tillbaka. Han är en stridsman. Den trettonde versen säger att han var klädd i en mantel som

doppats i blod. Då kan ju en van bibelläsare tänka att det är hans eget blod som rann på korset. Men det finns inget i sammanhanget här som antyder att det skulle vara så.

Det här är en uppfyllelse av Jesajas 63:e kapitel från flera hundra år före Kristus. Där står det så här:

Jesaja 63:1-3 (SFB-15)

1 Vem är han som kommer

från Edom, från Bosra i högröda kläder, så präktig i sin dräkt,
så stolt i sin stora kraft?

"Det är jag som talar i rättfärdighet, jag som är mäktig att frälsa."

2 Varför är din dräkt så röd, varför liknar dina kläder
en vintrampares?

3 "En vinpress har jag trampat, jag ensam, ingen i folket hjälpte mig.
Jag trampade dem i min vrede, trampade sönder dem i min förbittring. Då
stänkte deras blod på mina kläder, så att jag fick hela min dräkt
nerfläckad.

Det är alltså inte hans eget blod som är på hans mantel. Det är blodet från de som han i sin vrede har trampat sönder.

Trampar Guds vredes vinpress, vers 15

Att det är så det förhåller sig bekräftas sedan i den femtonde versen, som säger att "han trampar Guds, den Allsmäktiges, stränga vredes vinpress." I första Johannesbrevet 3:8 säger Johannes att "Guds son uppenbarades för att göra slut på djävulens gärningar." Och det gör han sannerligen.

Leder de himmelska härarna, vers 14

Han är en stridsman som leder de himmelska arméerna. Vers 14 säger,

Uppenbarelseboken 19:14 (SFB-15)

14 De himmelska härarna följde honom på vita hästar, och de var klädda i vitt rent linne.

Om jag förstätt saken rätt består dessa himmelska härar består både av Guds folk (vers 8) och av änglar (Matt 25:31).

Det är en dramatisk uppställning. Det är en kolossal armé som ställer upp mot en annan kolossal armé. Det är upplagt för tidernas största slag. Men då måste vi lägga märke till något viktigt. Hela denna armé som denne rättfärdige stridsman kommer med är obebäpnad. Inga vapen nämns, varken här eller någon annanstans, med ett enda undantag. Det är ett enda vapen som nämns.

Skarpt svärd ur hans mun, vers 15

Det ser vi i vers 15,

Uppenbarelseboken 19:15 (SFB-15)

15 Ur hans mun kom ett skarpt svärd som han ska slå folken med [...]

Detta svärd är det enda som nämns. Det finns inga andra vapen. Så det kommer en enorm armé, men ingen av soldaterna kommer att strida. Det finns en enda stridsman, en enda som är fläckad av blod. Det är upplagt för ett stor slag, en stor sammandrabbning, men det blir inget slag. Ett enda ord och det är över. Gud behöver inte, och har aldrig behövt, någon hjälp

av bomber och granater. Han behöver inga Jihad-terrorister. Han kan föra sina strider alldeles utmärkt på egen hand. Paulus säger i Rom 12:19,

Romarbrevet 12:19 (SFB-15)

19 Hämnas inte, mina älskade, utan ge rum för Guds vrede. Det står ju skrivet: Min är hämnden, jag ska utkräva den, säger Herren.

Och svärdet är förstås ett symboliskt svärd. Det kommer ut ur hans mun. Denna stridsman strider med sitt ord. Han skapade hela världen med sitt ord och han kommer att krossa ondskan med sitt ord.

VI. KUNGARS KUNG

Så han är trofast och sann, hans namn är Guds Ord, han har ett namn som ingen känner, han kommer som en rättfärdig domare och som en rättfärdig stridsman. Och för det sjätte, han kommer som alla kungars kung, som alla herrars Herre.

Vit häst, vers 11

Vers 11 säger att han kommer ridande på en vit häst. På palmsöndagen red han in i Jerusalem på en åsna, vilket signalerar ödmjukhet och tjänande och att han var redo att lida. Här beskrivs han i termer av en romersk kejsare som kommer i ett triumftåg. Man kan tänka sig att de första läsarna av Uppenbarelseboken såg själva motsatsen till den romerske kejsare som förföljde dem så fruktansvärt. Kejsar Domitianus var vansinnig, misstänksam och fåfång. Här kommer Kristus som är rättfärdig, trofast och sann. Domitianus kämpade febrilt för att hålla sig vid makten, medan Kristus är Allhärskaren som regerar för evigt.

Många kronor, vers 12

Det står i vers 12 att han bar många kronor på sitt huvud. Här har vi den yttersta symbolen på Kristi suveränitet och allmakt. Det var vanligt i antiken att om en kung besegrade en annan tog han den besegrade kungens krona och satte på sitt eget huvud för att visa att han nu regerade i bådas länder. I Uppenbarelsebokens 12:e kapitel beskrivs Satan, och det står att han hade sju kronor. Sedan i kapitel 13 finns Antikrist beskriven och det står att han hade tio kronor. Men här är budskapet att det ska komma en dag då alla härskare ska tvingas lägga ner sina kronor. Satan ska lägga ner sina och Antikrist lägga ner sina och alla kronor ska sättas på den sanne kungens huvud. Draken hade sju kronor, och odjuret hade tio kronor men vid sin andra ankomst ska Jesus Kristus bära dem alla.

Styr folken med järnspira, vers 15

Vers 15 säger att han ska styra folken med järnspira. Han ska regera obevekligt, utan konkurrens. Det betyder inte att han kommer att vara en tyrann, men det betyder att när den sanne kungen kommit tillbaka och intagit sin rätta plats kommer hans rike att bestå för evigt. Det kommer inte att flacka fram och tillbaka. Det kommer inte att hotas. Det kommer att bestå för evig tid.

Kungars Kung och herrars Herre, vers 16

På hans mantel och lår står ett sista namn skrivet: ”Konungarnas Konung och herrarnas Herre”.

Han kommer. Himlen ska öppnas och han ska komma på en vit häst. Han överträffar alla jordiska kungar vi någonsin sett.

Guds stora måltid

Han bjuder himlens fåglar till det som ängeln kallar ”Guds stora måltid”.

Uppenbarelseboken 19:17-18 (SFB-15)

¹⁷Och jag såg en ängel som stod i solen och ropade med stark röst till alla fåglar som flög uppe på himlen: "Kom och samlas till Guds stora måltid, 18 så ska ni få äta kött av kungar och befälhavare och mäktiga män, kött av hästar och deras ryttare och kött av alla människor, fria och slavar, små och stora."

Och sedan i vers 21,

Uppenbarelseboken 19:21 (SFB-15)

²¹De andra dödades med ryttarens svärd, som går ut ur hans mun, och alla fåglarna åt sig mätta av deras kött.

I det 16:e kapitlet av Uppenbarelseboken läser vi om tre onda andar som ”drar ut till kungarna i hela världen för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag.” Här har vi en liknande kallelse, men det är en kallelse till alla fåglar som flög uppe på himlen att komma och festa på köttet från Guds fiender.

Så återigen har vi en kontrast – vi har sett många kontraster när vi gått igenom de senaste kapitlen av Uppenbarelseboken. Boken ställer oss inför två alternativ som leder åt diametralt olika håll. Det är kontrasten mellan två herrar, så välj med omsorg. Det är två olika städer, Babylon eller det nya Jerusalem. Det är två olika kvinnor – skökan Babylon eller den rena bruden i vitt linne. Och här har vi en kontrast mellan två fester i det 19:e kapitlet. Dels har vi Lammets bröllopsmåltid och här har vi fåglarnas fest på köttet av kungar och mäktiga män och av alla människor, fria och slavar, små och stora – alla de som inte tagit sitt enda hopp till Jesus som sin Herre och frälsare. Så varje person i hela världen, inklusive varje person här inne, kommer att på ett eller annat sätt att närvara på en av dessa fester. Antingen som älskad brud på Lammets bröllopsmåltid eller som huvudrätt vid ”Guds stora måltid” där fåglarna kalas på köttet från Guds fiender.

Besegrar sina fiender

Sedan kommer vi till vers 19 och själva slutstriden.

Uppenbarelseboken 19:19-20 (SFB-15)

¹⁹Och såg vilddjuret och jordens kungar och deras härar samlade till strid mot ryttaren på hästen och mot hans här. ²⁰Och vilddjuret greps tillsammans med den falske profeten, som hade gjort tecken inför vilddjuret och därigenom förlett dem som tagit emot vilddjurets märke och tillbett dess bild. Båda kastades levande i eldsjön som brinner av svavel.

Det finns en symmetri i andra halvan av Uppenbarelseboken, ungefär som i en pjäs där vi först får möta protagonisten, hjälten, och därefter den ena antagonisten, skurken, efter den andra. Och när pjäsen går mot sitt slut försvinner skurkarna i omvänd ordning och till sist står hjälten ensam kvar.

I det 12:e kapitlet har vi några karaktärer som kliver in på scenen. En kvinna och hennes son. Och så möter vi draken. Och i det 13:e kapitlet möter vi det första vilddjuret och sedan det

andra vilddjuret som också kallas ”den falska profeten”. Sedan i kapitel 16-17 introduceras vi till den stora skökan, Babylon. Men i det 18:e kapitlet besegras Babylon och här i det 19:e kapitlet får vi se vilddjuret och den falska profeten kastas i sjön av eld och sedan kommer vi till sist se i det 20:e kapitlet hur den gamle draken kastas i samma sjö av eld. Vilket sedan för oss till kapitel 21 och 22 där vi har en kvinna och en man. Där är förstås bilden lite annorlunda, det är inte längre en kvinna och hennes son utan det är en bild av ett äktenskap.

Allt detta innebär att den här målande och makabra bilden av folk som ligger döda och blir uppätta av fåglar, blod som rinner som druvsaften ur en vinpress och en sjö av eld som plågar för evigt – allt detta är nödvändigt för att vi ska kunna komma till kapitel 21 och 22. Utan den här slutstriden blir det ingen slutscen i paradiset. Utan att Gud verkställer sin dom över synden och ondskan blir det inget slut på cancer och missfall och fattigdom och lögn och förtal. Därför är den här bilden fantastiskt goda nyheter.*

VII. INGET LIDANDE ÄR FÖRGÄVES

Vad betyder då detta för oss, här och nu? Vad betyder det att Jesus är både en profet som uppenbarar vem Gud är, att han är en präst som frambär sig själv som offer för att försona oss med Gud, och att han är en kung som vinner åt sig ett folk, som han leder och försvarar, och att han begränsar och besegrar sina och våra fiender? Vad betyder det att han är, som Jonathan Edwards sa, full av ”beundransvärda föreningar av excellenser” på ett sätt som ingen annan?

Ja, det innebär allt – det innebär så mycket att det inte går att beskriva. Men om jag ska lyfta fram något som är extra relevant i ljuset av Uppenbarelseboken så är det detta: om du är en kristen är inget av ditt lidande är förgäves.

Paulus skriver i Andra Korinthierbrevet 4:17,

2 Korinthierbrevet 4:17 (SFB-15)

”Vår nöd, som är kortvarig och väger lätt, bereder åt oss en väldig och överväldigande härlighet som väger tungt och varar för evigt.

Vad han säger är, att vår nöd, inte bara är *kortvarig* och inte bara är *lätt* i förhållande till vad som väntar oss, utan den är också *meningsfull*.

Det är ett starkt och kontroversiellt påstående med tanke på hur mycket lidande det finns i världen. För vi frestas att fråga oss vad det finns för mening med allt lidande vi drabbas av. Vad är det för mening med en huvudvärk som pågår utan paus i år efter år? Vad är det för mening med cancer? Vad är det för mening med barn som skickas att spränga någons lägenhet i en konflikt som ingen av dem förstår?

Den här texten säger att vårt lidande, som är kort och lätt *bereder* för oss en härlighet. Han säger inte att vårt lidande ska *följas* av en härlighet. Det är sant också, men han säger mer än så. Han säger att vårt lidande *bereder*, det *producerar*, det *orsakar* en alldeles särskild härlighet som vi ska få åtnjuta på grund av det.

Varje tår som rullar ner för din kind och allt den representerar, oavsett om det är cancer eller om det är förtal. Till och med om det är ett lidande som orsakats av din egen synd – det är inte meningslöst, nej, det är verksamt i dig som är kristen. Det bereder åt dig en härlighet som är väldig och överväldigande och som varar för evigt.

Därför ger vi inte upp. Vi riktar inte blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Vi tittar inte på våra trasiga kroppar eller på vad onda människor talar falskt om oss. Därför att Jesus Kristus i sin mångfaldiga härlighet har brutit alla våra fienders makt över oss – varken vår egen synd eller världens försök att få oss att falla i synd, eller ens Satans försök att få oss att falla i förtvivlan. Inget av detta har någon makt över oss. Och en dag kommer kungen åter och besestrar dem en gång för alla så att inte ens deras närvaro ska finnas mer. Det är vad den här texten betyder för oss.

AVSLUTNING

Så till avslutningsvis vill jag betona vilka tröstande ord det här är. Föreställ dig vilken tröst det var för de första kristna som fick läsa Uppenbarelseboken. Även om samhället ledes av en vansinnig despot kommer denna person en dag att få lägga ner sin krona inför honom. Oavsett vilket lidande du just nu genomgår så är det inte övermäktigt för honom. Hela historien ligger i hans hand. När han kommer för att strida mot alla dessa skräckinjagande makter blir det egentligen ingen strid. Han kommer, och sedan är det över. Hans makt är oändlig, och hans godhet är oändlig. Och han säger att för den som älskar honom samverkar allt till det bästa. Det är ord som är så stora att de nästan blir obegripliga. Men historien har visat att de håller, därför att *han* håller. Han som är evigt trofast och sann.

Om du som hör den här predikan inte är en kristen kan jag inte annat än att vädja till dig att vända dig till honom i bön och sätta ditt enda hopp till honom. Ja, det finns så mycket om honom som du inte förstår, men det är för att han är ofattbar, i meningen att det inte går att omfatta honom med vårt förstånd. Du har kanske hört många predikningar förut. Här har du honom – här har du din tros upphovsman och fullkomnare. Här har du din hövding och din försvarare. Låt den här dagen bli den dag då du lämnar det gamla livet med vilddjurets märke och blir en del av den skara som istället bär Guds sigill och som kallas hans ”kallade, utvalda och trofasta” (Upp 17:14).

Låt oss be.